

Моя дитина погано вчиться - що робити??????

Шкільна успішність - це тема, яка зазвичай тримає батьків у напрузі і змушує здригається під час кожного невдалого повороту. Якщо дитина – не перший учень у класі, це ще можна пережити, але якщо вона навчається відверто слабо, на середньому рівні, а в будь-який момент може опинитися на низькому, то це вже трагедія. І тоді батьки впадають у відчай, не знаходячи собі місця і страждаючи питаннями: як так сталося? Чому? Де і коли не додивилися?

І часто зриваються на дитину: ставлять у приклад навчання успішних однокласників, примушують сидіти за підручниками до глибокої ночі, карають і вводять всілякі заборони. Так і хочеться крикнути - не панікуйте! Не перетворюйте своє життя і життя дитини в домашнє пекло! Тим більше, що ситуацію можна змінити без сварок, конфліктів і потрясінь. Головне - спробувати зрозуміти дитину та запастися терпінням.

Шукаємо причину невдач Коли ви вже вирішили допомогти сину чи доньці «підтягти» навчання, перш за все, відмовтеся від якого б не було тиску. Дитині і без того непросто: адже вона чудово усвідомлює, що не виправдовує ваші очікування, і переживає з цього приводу, навіть якщо демонструє показну байдужість або навіть презирство до шкільних справ. Більш того, низька успішність у навчанні – це ще часто й удар по впевненості дитини в собі. Особливо в початковій школі, коли навчанню вона надає найбільше значення. І якщо щось не виходить, або виходить погано, вона починає злитися на себе. А далі все наростає, як сніжний ком: самооцінка знижується, вона перестає вірити в себе і свої сили і не хоче докладати зусиль, вважаючи їх марними. А проблеми з навчанням все ростуть, і дитина розуміє, що впоратися з ними нереально. Легше сховатися, відмовитися від боротьби, зробити вигляд, що її це не цікавить.

Для того, щоб допомогти хлопчаку у відчаї або дівчинці, яка впала в депресію, вийти з такого стану, треба, перш за все, зрозуміти причину, через яку не виходить добре вчитися.

У початковій школі їх може бути п'ять:

1. У дитини недостатньо розвинене мислення, увага і пам'ять, і їй складно засвоювати матеріал в нормальному темпі і обсязі.

Що робити? - Знайти гарного вчителя, який зможе допомогти учневі «підтягтись», більше спілкуватися з дитиною, допомагати з домашніми завданнями (саме допомагати, а не робити їх за дитину), регулярно грати в цікаві ігри на розвиток логічного мислення та пам'яті.

2. Дитина була добре підготовлена до школи і на перших порах їй все давалося легко, цікаво, граючись. Вона не обтяжувала себе, поки в якийсь момент не втратила контроль над ситуацією, опинившись непередбаченою до сприйняття нового, більш складного матеріалу.

Що робити? - Допоможіть дитині усвідомити, що не все в житті дається так легко, як вона звикла. Відрегулюйте її режим, а потім виділіть для уроків достатньо часу.

3. Школа, у якій навчається дитина, працює за занадто складним для нього програмами (це може стосуватися спеціалізованих ліцеїв, не звичайних шкіл).

Що робити? – Шукайте іншу школу. Здоров`я, і психологічне та фізичне, дорожче за відмінне знання формул. А необхідні для майбутньої кар'єри знання дитина все одно отримає, можливо, з вашою допомогою.

4. Амбіції батьків занадто високі: дитина повинна бути відмінником - і крапка, у крайньому випадку «хорошистом».

Що робити? - Попрацювати над собою. Спробувати зрозуміти, чому вам так важлива успішність? Як це пов'язано з вашими особистими життєвими успіхами і поразками?

5. Дитина довгий час хворіла, багато пропустила, відстала від програми і ніяк не може надолужити згаяне.

Що робити? - Взяти додаткові уроки та розслабитися щодо успішності. Оуджас, добре згаяне - і наздожене.

«Ти обов'язково впораєшся!» Батькам важливо розуміти, що дитина не повинна відповідати їх амбіціям і відчувати себе невдахою, якщо вона погано вчиться. Важливо дати дитині зрозуміти, що любов до неї безумовна і аж ніяк не залежить від шкільних оцінок. Приймайте дитину як особистість, поки ще тендітну. Вона потребує підтримки, розуміння, заохочення та довірливих відносин. І обов'язково вселяйте в неї впевненість у власні можливості. Як саме це можна робити?

«Якомога частіше повторюйте своєму школяру або школярці, що він неодмінно впорається, що у нього все вийде. Орієнтуйтеся не на результат, а на ті зусилля, які прикладає дитина. Не дається нова тема, наприклад, чи не виходить якесь завдання, але ви бачите, що вона намагається? Підтримайте її. Покажіть, що ви довіряєте їй, вірите в неї. І тоді поступово вона почне долати ті труднощі, які раніше здавалися не по плечу. А якщо дитина буде чути лише догани, не відчуваючи ніякої підтримки, то, швидше за все, інтерес до навчання буде втрачатися, а успішність – падати».

Це стосується не тільки молодших школярів, але й підлітків. У середній

школі багато хто запускає навчання ще й тому, що на перше місце, цілком і повністю, стає спілкування з однолітками. Спроба зрозуміти себе і своє місце в житті, прагнення навчитися будувати стосунки з оточуючими стає головним завданням для підлітка, все інше часто ігнорується. Про це писала ще Марія Монтессорі. І якщо у нього склалися довірливі відносини з батьками, то вони зможуть зрозуміти один одного і знайти компроміси. А батькам не буде складно переконати своє чадо в тому, що вчитися все- таки треба.